

Μια ιστορία από τα παιδιά για τα παιδιά και όχι μόνο!

«Όμορφος σε έναν άσχημο κόσμο»

από το τμήμα Β1 του 1^{ου} Γυμνασίου Ιλίου

γράφει η Μαίρη Πίσια, φιλόλογος

Η ιδέα της συγγραφής αυτής της ιστορίας ξεκίνησε λίγο πριν από τα Χριστούγεννα. Η ανταπόκριση των περισσότερων μαθητών ήταν ενθουσιώδης. Η ομάδα κινήθηκε στο πλαίσιο του **“Ναι, είμαι διαφορετικός και δικαιούμαι να βοηθήσω με το δικό μου τρόπο, ώστε να αλλάξει ο κόσμος”**.

Όλοι έβαλαν το λιθαράκι τους στην υλοποίηση αυτού του σκοπού. Από την αρχική ιδέα που επιλέχθηκε δημοκρατικά μέσω ψηφοφορίας ανάμεσα σε πολλές, μέχρι την ολοκλήρωση του εγχειρήματος. Δεν ήταν εύκολο φυσικά για όλους τους μαθητές να διατυπώσουν οργανωμένα τις σκέψεις τους στο χαρτί, γι’ αυτό και οι ιδέες έπαιρναν σάρκα και οστά συνεργατικά, κείμενα συνδυάζονταν ή ξαναγράφονταν, για να υπάρξει ένα σωστό αποτέλεσμα. Χρειάστηκε, επίσης, προς χάριν ενός πιο ζωντανού κειμένου να τονιστεί η ανάγκη εναλλαγής στα μέσα αφήγησης, πράγμα που τα παιδιά διδάσκονται, αλλά όταν βρέθηκαν στη θέση του δημιουργού έπρεπε να καταβάλουν μεγαλύτερη προσπάθεια για να το πετύχουν. Κάποιοι ασχολήθηκαν με τα ονόματα και τα χαρακτηριστικά των ηρώων, κάποιοι με τα σκίτσα της ιστορίας. Όλοι συμμετείχαν στις επιλογές που γίνονταν για το καλό του συνόλου.

Υπήρξαν σημεία στη ροή της ιστορίας που μας προβλημάτισαν, κάποια που μας διασκέδασαν, όλα ωστόσο άνοιξαν ορίζοντες και αφύπνισαν τη φαντασία. Και, πιστέψτε με, τα παιδιά έχουν αρκετή! Αναζητούν κίνητρα, αγαπούν το διαφορετικό, κρύβουν ευαισθησίες που αδυνατούν ή δεν έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν.

Ήταν ένα πείραμα που μπορεί να έχει και συνέχεια. Η δημιουργία είναι ένα “μικρόβιο” που για όσους είναι “φορείς” του παραμένει πάντα σε ετοιμότητα.

Χρωστάμε ιδιαίτερες ευχαριστίες σε μητέρα μαθητή μας που μας βοήθησε με τις έγχρωμες και όχι μόνο εκτυπώσεις, στον παλιό αγαπητό μας μαθητή Παναγιώτη Γούσια, που φιλοτέχνησε με εξαιρετική ευαισθησία το εξώφυλλο του βιβλίου και το σχολείο μας, που διέθεσε υλικό για τις φωτοτυπίες και χρήματα για το δέσιμο των αντιτύπων.

Μου άρεσαν ειλικρινά οι προβληματισμοί των παιδιών, οι διάλογοι που έγιναν μεταξύ μας την ώρα της δημιουργίας και φυσικά χάρηκα πολύ, όταν τα παιδιά πήραν στα χέρια τους το βιβλίο και τα έβλεπα να το ξεφυλλίζουν και κάποια να το διαβάζουν αφοσιωμένα.

Ένα βήμα για να έρθουν πιο κοντά στη Λογοτεχνία, στον πλούτο της ελληνικής γλώσσας, στο σχολείο που δεν είναι μόνο μάθημα, αλλά και μια πρωτοβουλία για να μάθουν να συνεργάζονται για έναν κοινό στόχο και να εκτίθενται με πίστη σε αυτό που είναι και που κάθε φορά κάνουν.

Τα ευχαριστώ για τη συνεργασία.